El Girona no troba el gol

L'equip de Machín fa un partit més que correcte contra l'Osasuna però paga novament la manca d'encert i s'ha de conformar amb un empat

Girona - Osasuna

MARC BRUGUÉS | GIRONA

Set dies després d'exhibir-se a Saragossa (0-3), el Girona va veure's frenat en el seu camí cap al play-off per un seriós Osasuna que va saber contenir tots els intents dels blanc-i-vermells. No hi va haver manera i Montilivi va veure una pel·lícula que es coneix de memòria aquesta temporada: el Girona a l'atac, superior al rival bona part del partit i gaudint de les millors ocasions per marcar. Tanmateix, entre el pal, el porter Nauzet i el punt de mira desviat dels Borja García, Cristian Herrera o Alcalá, entre altres, la pilota no va voler entrar. Les oportunitas del Girona van ser clares sí, tant que fins i tot alguna va arribar a desesperar un Machín excitadíssim, conscient de la transcendència del duel. Ara bé, si el Girona en va tenir de clares, l'Osasuna, després d'una tasca fosca i de contenció de molts minuts va estar a punt de clavar un ensurt dels grossos. Només el pal va evitar el triomf visitant després que, en una de les últimes accions del partit, Roberto Torres superés Becerra amb un xut creuat. Hauria estat tan cruel com injust pels mèrits d'un Girona que veu que l'objectiu del play-off no s'allunya. I és que l'empat permet mantenir-se a la mateixa distància de la promoció (3 punts) i fins i tot, fa que els gironins guanyin el goal average particular contra un altre rival directe.

Un quart d'hora va trigar el Girona a despertar. Ho va fer gràcies a un mal refús amb el puny de Nauzet Pérez que a punt va estar d'entrar a la porteria. El porter dels navarresos esmenaria el seu error, encara en la mateixa jugada, perdesviar a córner una canonada d'Alcaraz que anava camí de l'escaire. Fins aleshores, possessió de la pilota per als de Machín, que buscaven connectar amb Borja García a la mitja punta i amb un estel·lar Javi Álamo per la banda dreta. L'Osasuna, de la seva banda, ben col·locat al darrere amb cinc defensors, les veia venir mentre intentaven que el cap d'Urko Vera habilités alguns dels seus ràpids i àgils mitjapuntes.

La doble jugada amb Nauzet va esperonar els gironins, que van passar no només a controlar el partit sinó a augmentar el setge cap a la porteria rival. Així, Lejeune remataria de cap fora, forçat, abans que Miguel Flaño enviés al pal el seu refús d'una centrada de Clerc. El Girona jugava amb una marxa més però ni tenia la punteria afinada ni tampoc comptava amb aquella punta de sort que de vegades tan bé va. Per part visitant, tan sols una arribada clara que entre Vera i Miguel Flaño es van encarregar de desaprofitar. Veient l'ofensiva del Girona, els navarresos encara s'arreplegarien més, sense cap mania, fins arribar al xiulet final de l'àrbitre indicant la mitja part.

Amb un bon futbol però sense fer cap gran partit el Girona estava sent superior a un conservador, però no pas

inofensiu Osasuna. Els de Machín tenien quaranta-cinc minuts per apujar encara més el nivell i seguir insistint per fer caure la fornida rereguarda dels navarresos. Calia però, no perdre's en situacions incontrolables com algunes decisions arbitrals que començaven a treure de polleguera els jugadors gironins. Amb el vent en contra, el Girona no va entrar tan serè al terreny de joc a la represa. Els navarresos amb pilotades a l'esquena dels centrals començaven a trobar espais i a inquietar la porteria de Becerra. En una d'aquestes, Lejeune va salvar sobre la mateixa ratlla, amb Becerra venut, una rematada d'Urko Vera que no va ser gol per ben poc. El Girona estava avisat. L'Osasuna, que semblava conformar-se amb un punt, indicava que no renunciava al triomf.

El Girona tornaria a tenir una gran oportunitat per obrir la llauna i treure's de sobre la pressió d'un Osasuna que creixia. Borja García però, després de controlar la pilota a la frontal de l'àrea petita, va rematar un pam massa creuat davant la desesperació d'un Machín i de la resta de la banqueta local. La sort estava girant l'esquena als gironins, que veien com per ben pocs centímetres no dominaven el marcador per més d'un gol de diferència. També d'un pam i mig anira que una rematada de cap d'Alcalá a la sortida d'un córner no acabés al fons de la porteria. Si bé el Girona seguia gaudint de les millors ocasions, els de Machín veien com ja no estaven tan còmodes al camp. L'Osasuna havia igualat la intensitat i es creia que podia fer mal de veritat als gironins.

El partit entrava en una fase d'ensopiment perillosa. La incapacitat dels gironins de perforar la porteria de Nauzet havia deixat el partit obert en uns darrers minuts en què podia passar de tot. El que tothom temia va estar ben a prop de produir-se. Torres es quedar sol davant Becerra i quan la seva rematada semblava entrar, el pal la va escopir miraculosament. Va anar de poc i, en aquests casos, ja se sap, quan no es pot guanyar, és important no perdre i puntuar.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/04/girona-no-troba-gol/775893.html?utm_source=rss